

319

дългото време

9 година.

29 лекция на общия окултесъ класъ, та
държана на 12.III.1930 год. Изгрѣвъ.

2

Размисление.

Ще прочета пета глава от Посланието към Солоняномъ. Тъзи думи са писани близо пръди 2000 години безъ нъщо, значи съзнанието на ти тия хора не е =ило по-далечъ от сегашното съзнание на хората. Само че сегашните хора са културни не тъй такто тогавашните хора. Бъдниятъ, ако е просто облечень и богатиятъ, ако в богато облечень, каква е разликата? Разликата е, че богатиятъ ще има по нъколко пръстена на ръцътъ си, ще има нъколко карфици, а пъкъ бъдниятъ ще биде безъ пръстени, богатиятъ ще има лачени обуща, ще има връзка. Сегашните хора ще ги видите съ moderни дрехи, по-рано римляните са носили тоги. Питамъ сега онзи, които носили тоги и сегашните, които носятъ най-модерни дрехи, каква е разликата. Тъси мядратъ всъкога. Бъдниятъ едно време и сега, които носятъ скъсани дрехи, пакъ е скъсото. Тогава каква разликата между учения и простия човекъ. Ученъ човекъ по геология, да допуснемъ, че знае, какъ е направена земята. Въ тия времена геологията не бъше развита, но бъше развита кабалата, имаши кабалисти, свътът бъше пъленъ съ гадатели, послъ бъше пъленъ съ пророки, които тълкуватъ, какво говорятъ Боговете. И сега свътът е пъленъ пъти съ пророки, какви? какво говорятъ слънчевите петна. Отъ Италия, Америка отъ всъкядъ пророкуватъ, какво ю стане. Нъкой пътъ става, нъкой пътъ не става. И тогава бъше така. Каквото Боговетъ говоръха, нъкой пътъ ставаше, другъ пътъ, каквото говоръха Боговете не ставаше, но свътът се въртъше и тогава и земята се въртъше, хората се обръщаха отъ едната страна и отъ другата страна. Тогава съвременното радио не бъше развито, но хората има на радио, ясновидци съхна и яснослушщи. Ясновидството и яснослушането е едно радио. Всъки единъ отъ васъ се иска да си инсталира една радио. Всъки може да има по единъ апаратъ, само тръбва да го инсталира. Когато нъкой пътъ вашето радио забърми въ главата, вие търсите лъкаръ да ви лъкува. Нъкаква идея се яви, каквате, какво пръкнали такава неестествене идея. Радиото се нагласява. Една мисъль дойде въ васъ единъ пътъ, два пъти, три, четери пъти, тъ туриятъ една двай, три, десетъ, двадесетъ инжекции, докато съмнатъ радиото, казватъ: освободи се. Отъ двай хиляди години хората са спиратъ радиото. Спирате радиото, не искате да съдете ясновидци. Въ всички градища има нъкой италиянецъ намъртилъ радио да може да прави диагноза да радио, да згае, какъвъ е полса на нъкой автентъ, които хвърка въ пространството, да знае, какъ би сърцето му. Лъкарите съдътъ време ще пра-

вать следв бръме своята диагнози на 200,300 километра, че провърят тъкъкъ с пулсътъ. Чудесни ще ставатъ. Едно бръме тъки ради ги имащите.

Само че радиото сега го извадиха отвънъ, види се радиото във човъшката глава много шумъ издига, и то е малко, тръбва да се извади. Ако туратъ тукъ един радио във салона, знаешъ, какъвъ шумъ издига. Какъ няма да полудѣй човѣкъ, ако започне да го слуша. Представете си, събудите се, вашето радио слуша музика отъ сръта на ангелитъ. Казва: голъма дарба се открива, много многоангелски гласове му говорятъ. Никакъвъ ангелски гласове, това е бръзъ левене. Но хората съмъ въ главата. Всичките вървания това е едно бръзъ левене. И вашата вѣра въ Бога е едно бръзъ левене и вашата наука е бръзъ левене, всичките професори по геология са бръзъ левене. Еди кой си професоръ, геологъ разбрали работата. Какъ разбрали? Той, кога разбере работата, тръбва да накара канаритъ да проговорятъ. Единъ денъ канаритъ, пластоветъ, ще проговорятъ. Той ще тури спарата, тъкъ ще започнатъ да говорятъ. Защото пластоветъ е отбълъзано преди 18000 годи, какъ съмъ живѣли хората, на земята, какво е станало подъ пластоветъ. Човъшката рѣч преди 18000 годи ще я съзатъ отъ пластоветъ, на пластоветъ съмъ написани тия рѣчи, написани съмъ рѣчите на богатитъ хора, на адептите, на професорите. Ако могатъ тази рѣч да я прѣведатъ, ще иматъ положителна наука. Споредъ сегашната наука да изучавашъ чезията споредъ както съмъ наклонени пластоветъ, то е толковъ върно, както е върно въ една библиотека да изучавашъ, какъ съмъ наредени книгите по работоветъ споредъ тъхната голъмина. Да оставимъ тукъ Нерде-шах Шахъ, нерде Багдатъ. Тръбва да извадимъ вътръшното на тия книги. Отвънъ какъ съмъ наредени, то е едно, отвътре съдържанието е друго. Питамъ, ако вие изучавате външната страна на вашия животъ, имате много материалистически съвпадания за ония свѣтъ. Никой даже не сте положително увѣрени, какво нѣцо е ония свѣтъ. Вие чакате да уирѣте, че тогава да идете въ ония свѣтъ. Човѣкъ, като умре ицио не вижда. Той, като умре, ако е на земята, слѣпъ остава, като напусне тѣлото ицио не вижда, търси хората и чрѣзъ тѣха започватъ да виждатъ. Вие хората, ако идете въ ония свѣтъ и не сте развили вашето духовно тѣло, нѣмате капиталъ въ себе си, ако нѣмате въ ония свѣтъ, кой да ви обича. Вие ония свѣтъ не може да изучавате, ако нѣмате инструментъ направенъ. Хубаво е човѣкъ, ако сега се освободи отъ физическото тѣло, ако не е доразвито духовното, съ какво ще живѣе? Сега всички сте заняти сега да подържате вашето физическо тѣло, като станете, мислите само за този свѣтъ. То е хубава идея, отлична е да подържате тѣлото. Слѣдователно, като

то поръжате тълото 40, 50 години и 60 години по единъ или другъ начинъ, не може да искарате повече, какво придобивате. Питамъ: като държишъ една търговия 60 години и всичко изгубишъ, целия капиталъ изгубишъ, питамъ: какво те ползва твоята търговия. Искамъ да схванете мисълта да не бъдете от онъзи търговци, които фалирате. Земниятъ животъ е животъ, за да се създаде новото чудо, за което работите. Всички единъ отъ васъ постоянно тръбва да работи. Не че безспокойствието е ще го избъгнете, но то няма да ви поползува. Ако единъ майка, която е бремъ на пръкара цълня си животъ съзголеми тревоги, големи сътресения, тя не може да роди единъ човекъ здравъ, не може да издържи. Ако духовния човекъ, който е заченалъ, защото всички човекъ има една идея, тази идея тръбва да се облече, ако вие се тревожите, тъй във вашия умъ давате място на всички съмнения, колебания и тъмъ подобни, всичко туй ще се отрази зло върху вашия растежъ, върху вашия умъ, върху вашето сърце, вие се осакатявате. Вие казвате: едно време имаше любовъ въ сърцето ми, но сега е лудешка работа, туй то не може; като станат възрастни християнинъ, казвате: онова глупавото върване. Но въ какво седи старото върване сега. Въ какво седи върата на младия и върана на стари тъ? Че младиятъ мисли, че живе, стариятъ мисли, че живе по-малко. Туй е сега върата. И въ какво седи върата на богатия и бедниятъ? Че богатиятъ върватъ че може да се удоволствува всичко почти, каквото иска, а бедниятъ се усъща ограничено. Богатиятъ, като се удоволствува въ всичко и бедниятъ, който се ограничава, какво ск добили двамата. Да допуснемъ една вечеръ слушате радио, слѣдъ като слушате радиото, какво говорятъ въ Парижъ, каква ще биде придобивката. Сегашното положение е толкова несъвършено. Тамъ въ Москва нѣкой болневникъ кръка, тамъ другъ нѣкой проповѣдва, нѣкой професоръ въ Лондонъ или Парижъ, тамъ нѣкой пѣвецъ се мечи да пѣе нѣкой артистъ пѣе, цѣлъ единъ хоръ рижопльскания. Вечико това е хубаво. Слѣдъ като сте слушали, ако може да се усилившата въра значи отъ видимото къмъ невидимото. Ако може да установите въ васъ онъзи вутръшна способностъ, която човекъ музикално има, да дойде човекъ до свое то естество по положение.

Сега казва нѣкой: каки нѣщо за Господа. Но да ти кака нѣщо за Господа тръбва да имашъ този апаратъ на разбиране. азъто слѣдъ като направя опитъ и твоятъ апаратъ е слабъ и ти не спазвашъ всичките правила апаратъ, съ който може да те свърже върата, която внася въ тебѣ, тази въра по нѣкой пътъ може да ти послужи и за спанка. Нѣкой пътъ идеята за

за Бога може да ви биде една спънка~~да~~ да допуснемъ вие сте бъденъ момъкъ, запознаватъ ви съ една красива княжеска дъщеря, искатъ да ви направятъ една услуга, Вие сте гимназистъ или студентъ, искатъ да ви запознаятъ съ княжеската дъщеря, като мислятъ, че сте благороденъ човѣкъ, мислятъ, че нѣмъ ма да имате користолюбие. Обаче цомъ ви запознаятъ, започва да се измѣня вашия характеръ. Най-първо вие бѣхте единъ човѣкъ веселъ, разговорчивъ, сега, слѣдъ като ви запознаха съ тази кня еска дъщеря, вие ставате замисленъ, философъ, не ви се говори, не сте разположенъ духомъ. Питамъ: защо сте неразположенъ духомъ? Княжеската дъщеря започнала да тежи въ ума му, той се е влюбилъ въ нея. Налише едно писмо, тури го въ джоба си, тѣрси начинъ, мисли, тя, като погледне, дали ще хареса неговия стилъ. Той не го хареса, съдере писмото, тури го въ печкатъ. Чуватъ вечерно прѣме пѣшка, температура има. Азата казва: разболъ се нашиятъ студентъ. Викатъ лѣкаръ, виждатъ пулса се е повишилъ, неразположенъ е, не може да яде, има нѣкакво разстройство въ на stomaka. Лѣкаръ тъ казва: неврѣстения. Дадатъ му нѣколко капки, направятъ една, двѣ инжекции. Той при всѣка лѣжичка пише своятъ писма. Питамъ тогава: кждѣ е науката. И лѣкаръ тъ не знае, защо му тури инженеръ. Но и този, който страда за княжеската дъщеря, не знае, защо страда за княжеската дъщеря. Казвамъ: когато човѣкъ се запознае съ Бога. Нѣкой казва идеята за Бога. Ако при сегашното положение видите Бога, вашето положение ще замъга на този студентъ. Злото е въ това, че той иска тази мома да я притежава. Тамъ е всичкото зло. Че тя не е конь, не е волъ. Той трѣбва да се опрѣтне този синко майчинъ, ако иска философия да й стане слуга~~ди~~ да му е винаги приятно, че кждѣто тя мине, той да събере праха отъ нея да го тури въ нѣкое гѣрне, че, като види праха, да се зарадва на праха~~и~~. Ири да насади 20, 30 сакии и цѣлия денъ да пїе на цвѣтата. Това ще бѫде по-умно, отколкото да ходи и да чика цвѣтните писмата. Цѣлия цвѣтъ е пъленъ съ тия религиозни манияци се отъ първата категория, които се пашкатъ. Сега и вие сте отъ тѣхъ. Че ме извините, но пѣшките, пипамъ пулса, той е повишенъ. Че не може да ядете, влюбили сте се. Седите и казвате: не може безъ Бога. Досега какъ живѣхте безъ онази княжеска дъщеря безъ да я гледате, и тогава живѣхте. Не се самозближдавайте~~и~~ външното запознаване съ Бога има единъ ефектъ, а вътрѣшните животъ, който Богъ е вложилъ въ насъ има другъ ефектъ. Сега азъ нѣма да ви ебезсръчавамъ. Трѣбва да се откажете отъ користолюбнето. Да служимъ на Бога. Тази е свещената идея. Казва: не искамъ да живѣя, както по-рано, станалъ съмъ възрастенъ. Отъ въ

6

всичкия неестественъ животъ, който сте живѣли досега, трѣба да се откажете. Пияницата трѣба да се откаже отъ пиянството; скжерникътъ трѣба да се откаже отъ скжерничеството; безвѣрникътъ трѣба да се откаже отъ безвѣрието; крадецътъ трѣба да се откаже отъ кражбата. На мястото на кражбата, какво ще турите. На място да крадешъ, ще давашъ. Обезвѣрилъ си се на мястото ва твоето безвѣрие, ще туришъ върата. Казвамъ: всичкитъ противъ рѣчия, които съществуватъ, трѣба да се огладатъ. Сега туй е казано много сило, азъ не изнасямъ силно ищата, само искамъ да подчертая. Нѣкоги отъ васъ, които любятъ княжеската дѣщеря, тя да стане вдѣхновение, като я виждашъ, тя да те лѣкува. На всяка стихка, дѣто я виждашъ, дали я виждашъ, или не, тя да стане вдѣхновение. Започнешъ ли да скърбишъ за княжеската дѣщеря, ти си вече въ кривия путь. Ти казвашъ: Господъ ме забравилъ. Не е ли княжеската дѣщеря. Значи вече имашъ отношение. Какъ твой азъ я обичамъ. Но тя още не се сѣтила, тя те вижда, рѣкева се, но въ ума не и е идвало, че ти може да имашъ такава идея. Тази княжеска дѣщеря, ако искашъ да я имашъ да ти слугува, тя ѵе ти прати десетъ слуги да ти слугуватъ. Който се е влюбелъ въ Бога, праща слуги да има слугуватъ. Всичкитъ богати хора едно врѣме се сѣха влѫбили въ Бога, искаха да слугуватъ на Бога, и той сега ги направи богати. Едно врѣме богатитъ хора слѣдиаха Бога, влѫбиха се въ него, сега Господъ ги направи богати, даде имъ милиони, слуги да имъ слугуватъ. Влюбете се въ Господа и въ своето бѫдаче прѣраждане, ѵе бѫдетъ богати. Ето казвамъ ви единъ начинъ да станете богати. Влюбете се въ Господа, княжеската дѣщеря ѵе ви изпрати слуги да ви слугуватъ.

Питамъ: какво ѵе разберете? Вие сага кармически обяснявате причината, ѵе е станалъ богатъ. Влюбилъ се ѵе въ Господа, затова е станалъ богатъ. Питамъ сега, кой терория е върна. Индуистката теория казва, че трѣба да живѣемъ добре въ живота си. Да живѣемъ добре, но за кого? Живѣнето е добро. Не може човѣкъ да живѣе добре за себе си. Нѣкога човѣкъ, за да живѣе добре, трѣба да живѣе да нѣкого. Да ви дамъ единъ примѣръ. Какво нѣщо е влизването. Нѣкога казва: азъ безъ него не може да живѣя. Ти може да живѣешъ безъ него. Носите огледало въ джоба си, въ лѣвия или въ дясните джобъ, бѣркате, извадите огледалото, погледнѣте, ухилите се. Вие сте влюбенъ. Изправяйте една ученичка, зиганъ на я на урокъ учительть, тя извади огледалото, учительтъ я изпитва. Той казва: седнете, пишете й 6. Счупи се огледалото, стане ти мячино. Защо ти е мячино. За огледалото, не може да се вижда единъ два дена ти с мячино. Вземашъ второ огледало, и него счупишъ на вто-

рия денъ. Казвашъ ще взема по-хубаво огледало. Вземенъ трето, четвърто, десетъ огледала може да се счупатъ. Нѣкога пакъ и нашата любовъ мяза на тия огледала. Дотолковъ, доколкото единъ човѣкъ може да биде изразъ на основа, което ти маши, ти може да обичашъ. Утѣ, като се счупи това огледало, дойде друго на мястото него може да обичашъ, както първото. Слѣдователно човѣшките души сѫ опрѣдѣлени, всѣки единъ човѣкъ, доклокото той е едно огледало, доколкото той изразява вашата мисъль, вие го обичате, ако туй огледало стане тѣмно, вие не го харесвате. Казвамъ: ние поставяме въ морално отношение, че трѣба да имаме приятели. Но за да имаме приятел, той трѣба да ни разбира. Разбирането трѣба да има отзвукъ на основа, което ние имаме. Слѣдователно, законътъ е скъпъ: да бидемъ любими на Бога, трѣба да бидемъ огледало. Ако не можемъ да носимъ Божиите идеи въ тѣхната пълнота, но може да имаме онази интимна врѣзка. Богъ друго яче гледа на нѣщата, но врѣзка между Бога и насъ, не може да има. Понеже съ свойтъ мисли, ние въ туй Божествено огледало де го направимъ тѣмно, нѣма да може да видимъ себе си. При сегашнитъ условия, като се огледаме въ това огледало, не сме толкова красиви. Ние не обичаме да се запознаваме съ Бога, понеже нѣмаме тази красота. Ако знавимъ, че сме красиви, обичаме да носимъ Божественото огледало. Но, ако имашъ едно Божествено огледало, ти ще извадишъ първо красивия животъ. Сега се казва, че не трѣба да се грѣши. Не така не се криминират мисли. За грѣха не може да се говори. Ние трѣба да говоримъ само за виасянет на принципа на Любовта. Ние не трѣба да говоримъ за влъбването, но за принципа на Любовта. Принципътъ може да биде въ една, въ друга форма. Принципътъ трѣба правилно да се прилага. Основниятъ принципъ е важенъ, какви сѫ нашиятъ постъпки, то е второстепенно работа. Една постъпка не може да изясни любовта. Ти обичашъ нѣкого, го щавашъ го, купувашъ му дрехи, праща го на училище, правишъ му удоволствие, но туй, което извѣршивашъ заради него, не е любовъ, защото туй и свѣтъ го прави. Казватъ религиознитѣ, че туй и свѣтъ го прави. Същиятъ законъ е. Въ любовта азъ съмъ ви казвалъ въ Любовта има обикновенъ законъ. Тамъ дѣто влѣзе Любовта, тя трѣба да ви освободи онъ смъртъта, отъ всичкитъ ония условия, които ви ограничаватъ. Ограниченията въ свѣта това сѫ човѣшкият животъ. Дотогава, докато не се освободимъ отъ ограниченията, на чѣвашкия животъ, не може да разберемъ идейното. Слѣдователно, всичкитъ придобивки, които имате, ще останатъ не използвани, единъ денъ ще останемъ бѣдници. Питамъ: ако единъ конь, който служи на единъ благороденъ князъ, слѣдъ като

како умре конътъ, какво ще днесе съ себе си. Дъ ще биде. Да допуснемъ, че вие 20 години сте служили на единъ светия, палили сте кандила на неговите икони, следа като идете въ оня свѣтъ, какво ще ви даде този светия. Хубаво следъ като си написалъ 20 писма на тази княжеска дъщеря, та какво ще направи заради васъ? Нали сте имали опитността, ако нѣкой васъ ви обича, когото не обичате, какво сте правили, какво изобщо правятъ хората? Ако съмъ невѣжъ въ тия работи. Когато нѣкой ви обича, какво правите? Писмата на гози, когото не обичате, какво правите. Защо ги изгаряте? Огньътъ трбва да чисти и да прѣчисти. Изгарянето на писмата въ огъня показва, че трбва да се прѣчистватъ чувствата. Огньът е, който прѣчиства чувствата. Туй писма се праща въ невидимия свѣтъ, туй писма следъ като го изгорите, по радиото въ ангелския свѣтъ се приема. Тогава ангелитъ слуша тъ. Казватъ: съществува тъ на земята същество, които едни любятъ, на други не отговарятъ. Тъ по радиото слушатъ пѣсните. Тази пѣсен е, че въ горните корди, въ по-добелите тъ корди гласътъ е тихъ, въ тѣнките корди е писукане. Питамъ: ангелитъ, е следъ като съмъ имали такъвъ концертъ, тъ започватъ да изучаватъ, кои съ причините, че тия същества не се разбиратъ. Защото отъ Божието гледище на Любовъта трбва да се отговори съ Любовъ. Ако на Любовъта не се отговори съ Любовъ, трбва да се знае кои съ причините. Най-послѣ искатъ да опитатъ Този, който не е билъ възлюбенъ, ангелиятъ Този, който страдалъ, ангелитъ да отиватъ, че устрояватъ една драма. Този, който писаръ писма и не е билъ разбранъ, него го направява единъ князъ, дадать му положение, направява го учени, а пѣкъ Този, на когото съ писали любовни писма, турятъ въ бѣдно положение, една бѣдна класива мома, тя само очаква да се влюби нѣкой нѣя. Тя, като види Този князъ, затрепти и сърцето. Питамъ сега, защо въ туй второто положение вие го разбирате. Тя иска той тогава да я гледа. Но тук не се свършива драмата. Тя ще се влюби, пише писма на него, той ги гори и тя бѣдната всѣки денъ пише любовни писма. По-напредъ тя ги туряше въ огъния, сега той ги гори. Тя се пита: какъ той да не оцѣнява моята Любовъ. Ангелитъ слушатъ, казватъ: измѣни се, по-напредъ можешъ бѣше неразбранъ. Има жени, които не разбиратъ мажетъ, сега пѣкъ тъ страдатъ, понеже въ Този свѣтъ е непрѣвренъ, има една графа, дѣто пакъ женитъ съ неразбрани. Има маже, които не разбиратъ женитъ си. Тогава създаватъ хора да ги направятъ да се разбератъ. Слѣдователно, сега строятъ и прѣустрояватъ една раса, шестата раса, която иде маже и жени ще се разбиратъ. Въ всички досегашни раси женитъ не разбиратъ и мажетъ не разбиратъ. Сега иде една раса, въ

която хората ще се разбиратъ. Тук разбиране седи въ факта, че всички хори се видоизменятъ. Коренно тръбва да се изменятъ идентъ на хората. Въ сърцето на човека, когато дойде Любовта не тръбва да има абсолютно никакво користолюбие. То е едно отъ качествата на Любовта защото Любовта при най-балкото користолюбие, което може да се яви, че произведе една силна реакция. Губи се Любовта. Любовта при користолюбие не може да се прояви. При най-малкото невърие, което може да се яви, пакъ Любовта действува по обратенъ пътъ. При най-малката завист, злоба, всичкиятъ отрица телни качества, които може да се появятъ, основа възвишено благородство, което носите въ душата си, се пръсква, и цълната животъ става ненормаленъ. Като пръскнете винето въ живота, животъ на земята се явява ненормаленъ. Органическиятъ болести, които сега имате, не са нищо друго, освен резултатъ на основа пръскване. Отношенията на хората на любовта са ненормални, и следствие на това, всичкиятъ резултати, които имаме и тъй ненормални. Сега ще се намърите въ една епоха, тъй както изучавате Христа, ситлата на христовия животъ седи въ основа безкористие. Христосъ заема високо положение, по високо положение отъ Христа надали нѣкой е заемалъ. Праща го на земята да заеме едно отъ най-долните положения, да може въ туй положение да не се роди никакво съмнение. Да мине отъ едното положение въ другото безъ да се роди никаква реакция въ душата, да не направи различие, какво бѣхъ по-рано. Значи, като бѣше въ своето величе горд подобенъ на Бога, смирява се на земята като слуга го праща да работи. Никога не каза: знаете ли кой съмъ азъ? Даже не искаше нѣкой да му слугува. Цѣлия денъ той ходѣше, лѣкуваше, които имаше желание да учи, поучаваше. Нѣкой поучаваше съ приятели, нѣкок ученици, които можеха да го разбератъ. Казва: на въсъ може да ви обясна истината. Но казвамъ силата на Христа седи въ основа безкористие, абсолютно безкористие. Самозабрава царуваше въ неговата душа. Този е примерътъ, който Христосъ донесе на земята. Казвате: сега въ новата култура, какво учи Учителятъ? Че какво учи. Нѣкой се спорятъ цѣлия денъ и мислите, че това е любовъ, и хиляди години може да живѣте, но пакъ лѣбовъ нѣ можете. Споренето казва, че 15+ 18= 33-31.

Право ли е? Казва е грѣшката? Питамъ-задо направихъ тази погрѣшка? Ако тази погрѣшка направя, когато имашъ да давашъ на единъ човекъ, дамъ въмѣсъ 31,38 лева, въ едно отношение това е зло, ако тия пари ги изваждамъ отъ касата като касиеръ, азъ спрѣмо него правя погрѣшка съ 7. Той ги тури на моя гърбъ азъ да ги плацамъ. Ако на единъ бѣденъ човекъ имасто 31 дамъ

38 лева погръшка кждъ е? Количествено е така. То сък отношения, то една ийка въ дадения случай. Ако тия пари ги дамъ на единъ юденъ човѣкъ, азъ съмъ направилъ едно много голямо добро. $15+16=31$ нищо повече. Така е, ако тия пари ги дамъ на юдения човѣкъ, но ако тия пари ги дамъ на богатия човѣкъ, който нѣма нужда отъ тия пари, тогава съмъ направилъ погръшка, не човѣкъ, отъ мене, въ моето събиране той може да разгадае споредъ числата причиннитъ, защо азъ съмъ направилъ погръшка. Двѣ нѣща има съпоставени въ природата. Ние може да не знаемъ, защо съмъ направили погрѣшките. Ако нѣкой направи погрѣшка въ тази възможността степенъ, туря повече, може да знаемъ, причинъ, защо туря погрѣшка. Не че той не знае, но той има известна омисълъ. Ако азъ правя погрѣшка, азъ я правя не отъ незнание, но въ своя учъ има омисълъ, правя я нарочно, не е законътъ такъвъ, може би тази омисълъ остава като една аномалия въ природата безъ да има причиннитъ.

Вземете на много хора главата е много по-голяма отколкото трѣба. На ийкон хора мозъкътъ е много по-голямъ отколкото трѣба. Когато се е строилъ човѣшкиятъ мозъкъ, когато се е теглилъ нѣкой ск откраднали отъ мозъка, отъ веществото на мозъка. Сега на мнозина отъ всѣ мозъка имъ е откраднатъ отъ веществото, онѣзи, които ск теглили ск откраднали, имате достатъчно мозъкъ. Ако се строи мозъка, той се събира като мания твой съвсѣмъ по-малко. Слѣдствие на това има единъ недомъжъ нѣкъде не работи нѣщо. Кой го е открадналъ? Баша ги го е открадналъ. Когато трѣбвало да се зачине синътъ, той ходилъ пилъ, може би стотина грама отъ твой мозъкъ покарчилъ въ крѣчмата. Слѣдствие на това и цѣлъ животъ да работишъ, не може да се навацашъ. Сто грава вещество отъ мозъка не може да го навацашъ, че има единъ недомъжъ. Казвамъ: въ живота всичкихъ хора трѣва да сѫдатъ изправни, понеже за да сѫдатъ мозъкъ както трѣба. Всѣки единъ органъ трѣба да бъкъ построенъ правилно. Като погледна носоветъ, очитъ, вѣждитъ на хората, азъ вижданъ всѣко злоупотрѣбление. На нѣкоя се стра посътъ е малъкъ, азъ знае какво злоупотрѣбление е направено. На ийкон хора ухото е деформирано, не е направено както трѣба. На други очитъ вѣждитъ, кавсѣмъ крачки отъ единия край до другия. Казвамъ: като дойде онзи учителъ, когото очаквате въ свѣта, че ви научи основа, което Богъ ви

11

е да ѝ, що го пръдаде точно. Допуснете слъдния приймър: Да кажемъ ви давамт
 да занесете една кошница отъ 4,5 килограма първокласни череши тъй увити
 да ги занесете. Вие се изкушавате, като малко една череша ще вземете, като
 носите кошницата. Азъ не зная дали нѣкой отъ васъ щи занесътъ кошницата, з
 да не вземе нико една череша. Може единъ да има. Като погледнете, ще кажете
 какво бива истина, ако вземешъ една череша. Но то една слабостъ. Занеси
 череши, този приятель, като ги офори, ще вземе съ шепата, ще ги тури въ
 една паница, що ги изнне и ще ти даде. Той тръбва да ти даде. То е законътъ
 на Любовта. Щомъ ти буташъ въ кошницата, ти ще платишъ цѣлата кошница.
 Казвамъ: вие седите и потате: какъвъ тръбва да биде бѫдация моралъ? Като
 ти дадатъ да занесешъ една кошница съ череши да не бутнешъ нико една.
 После ю да не търсишъ, като да се извинявашъ, но да ги носишъ и на ржка да
 ги пръдадешъ на твоя приятель. Той ще тури въ паницата, не една череша,
 но сто и като ги занесете, ще останете доволни. Благата, които Богъ ни е
 далъ да ги пренесемъ въ този свѣтъ. Ако ние пренесемъ тия блага въ други
 гия свѣтъ, ние ще имаме прѣзабилино. Казвамъ: и ума ви да се зароди тази
 благородна мисълъ. Въ васъ по нѣкой пътъ се заражда всичкия оизи атави-
 зъмъ. Атавиотътъ е слѣдното: Азъ съмъ правилъ наблюдения и тукъ и въ
 Америка. Седи единъ млѣдъ господинъ, седи и една мома, но той въ ума си
 желания да ѝ задигне портобейла. Той седи и го гледашъ, той толкова
 наблюдаленъ, търси единъ моментъ, когато всичките си заети съ разговоръ
 единъ моментъ удобенъ, вижда този моментъ, хваща кесията ѝ. Като дойде сп-
 спре се на моя погледъ, казвамъ: нѣне не можешъ да ме приспишъ, нѣма да
 буташъ кесията. Еправи едно движение и излиза отъ вънъ, казвамъ: като го хваща
 за работо: Слушай защо искашъ да вземешъ парите на тази жена. Казва: имамъ
 нужда; тя има повече, азъ нѣмамъ. Ти отъ колко се нуждаешъ? Отъ петъ долара
 казвамъ: заповѣдай! Ти си ижъ, никога не взимай отъ едно бѣдно момиче,
 то е работило, ще го оберешъ, какво ще придобиешъ. Извинете, казва, възпита-
 нието, условията на живота. Докато се оплакваме отъ тия условия, какъ ще
 ги разберемъ. Ако при една красива мома ти не може да се въздържишъ,
 искашъ да я цѣлунешъ безъ нейно позволение, какъвъ моралъ имъ въ тебе.
 Нека дойде ю да ти каже: цѣлуни ме. Но тя бѣзъ да иска ти да я цѣлувашъ
 то е кражба. Защо ще искашъ нѣкой да те гледа, той може да има въ ума си
 нѣкой дуга мисълъ. Че нали вие сте за свободата. Тогава законъ е, че ко-
 гато въсъ ви обичатъ, въсъ ви е неприятно и когато вие обичате, какъ ви
 е неприятно. Като ви обичатъ вие не разбирате, и като обичате, въсъ не ви
 разбиратъ. Защо, като обичате, не ви разбиратъ, и когато ви обичате,

не ви разбирашъ. Тогава какъ ще се разберемъ. Каква тръбва да биде любовъта. Съвсъмъ безкористна. Най-първо тръбва двъй нѣца, като влизат човѣкъ и като излизат откъщи, да не остават никакво съмнѣние. Вие го видждате, че излизат отъ къщи, казвате: зъдигналъ е нѣцо~~s~~ отъ къщи. Значи да се образува едно общество, че, като влизат въ къщи и като излизат отъ къщи, вие да се зарадвате, не да съжалявате, че къщата била отворена. Такива тръбва да бѫдат отношенията на шестата раса~~s~~. За се зарадвашъ, че влѣзали въ къщата и той да се зарадва, ако къщата била затворена. Ако той влѣзе въ къщи и съжалява, че къщата била затворена, запо съжалява? Че не е могълъ да вземе нищо. Вие съжалявате, че влѣзали въ къщи, взели нѣцо~~s~~, безъ ваше позволение. Питамъ тогава въ какво седи новото разбиране~~s~~. Казвамъ: вѣрвамъ въ Бога. Знаете ли въ какво седи вѣрата въ Бога. Единъ човѣкъ, който не тръбва да живѣва себе си, но тръбва да живѣе за другитѣ. За другитѣ, понеже има единъ велики законъ, понеже по иѣкъ путь Богъ се проявява въ множеството. Въ този моментъ, когато Богъ се е проявилъ въ множеството да бѫдемъ готови да направимъ всичко заради него. Въ този моментъ, когато не се проявява въ множеството, има единъ другъ законъ. Когато Богъ не се прояви, умраза се проявава. Когато Богъ се проявява въ множеството, ако въ този моментъ вие не можете да обичате всичкитѣ хора, значи Бога не обичате, да обичашъ всичкитѣ хора, когато Богъ се проявява въ множеството, значи да обичашъ Бога, който се е проявилъ~~s~~. Но той всѣкога не се проявява, нѣкой путь се отегля. Има нѣкакъ човѣкъ, нѣкакъ путь го обичаме, нѣкакъ путь не го обичаме. Когато Богъ се отегли отъ него, ти не го обичашъ. Казва: този човѣкъ се измѣни. Туй, което се измѣня, то е Божественото, което влизат и излизат. Хубаво~~s~~ туряме въ едно шинше хубаво сладко вино, викамъ едно дѣте и му давамъ отъ виното. После викамъ друго дѣте, но въ тома връме нѣправзамъ шишето и туряме оцетъ. Вървото дѣте пило отъ сладкото вино, второто, като дигне шишето, оцетъ. Двѣтѣ дѣца се чудятъ, какъ сладкото вино се прѣвърнало въ оцетъ. Въ следниятъ моментъ сладкото вино излѣзе отъ шишето. Казвамъ: нашите хубави чувства може да се изпразнатъ. Ние сме хора, които постоянно се пълнимъ и се празнимъ~~s~~. Именно тръбва да останемъ въ положението да се не прѣпълнимъ съвсъмъ да бѫдемъ въ положение то на изворъ~~s~~. При сегашните ви съвѣтвания, когато Господъ дойде при вас Той не може да остане дълго връме, Той ни намира неготови и слѣдствие на това си отива. Може 20 години да си се молилъ, когато дойде Господъ може да имашъ да давашъ 1000 лева нѣкому, Господъ ти остави 1000 лева и си замине. Ние Го викаме, викаме

и като дойде впръгаме Го да ни плати борча. Когато Господъ дойде при на
несъ, ние не тръбва да имаме прийдъ в дънищо, ние тръбва да забравимъ
всичко и да сме готови въз дадения случай да се примиримъ съ цълния свят
да не мислимъ за този или за онзи, всичко да забравимъ заради Него. Този
е идейната любовъ. Ако не може така да забравимъ, Богъ ще измъни положе-
нието. Той може да те направи богатъ, слуги ще дойдатъ, но ще остане въз
душата ти едно вътрешно недоволство. Недоволството показва, че туй, кое-
то търсишъ, го нъмашъ. Първиятъ опитъ, който тръбва да направите, е да въз-
любите Господа. Колкото и да ви говоря, че бъде безполезно, вие не може-
да го възлюбите. Направете опита, възъ ви е страхъ. Вие искате, че , като
възлюбите Господа, ще се измъни живота ви. Но вие ще разберете живота,
окръжащиятъ хора около васъ и вие ще добнате една такава гледка, какватъ
то никога не сте имали за човъшката душа. Вие досега се казвате, че сте
брать и сестри, но нико единъ досега не е съумѣлъ да види душата на бра-
тата си и на сестра си, не само възможно негово тѣло да гледате, но и негова
душа, да видите колко е красива тази Божествена душа, която е скрита
въ тѣлото. По този начинъ любовта къмъ Бога е приложима, всички тръбва-
да направите опита. Моїсей каза на евреите: Възлюбете Господа. Тъ не го
възлюбила и досега страдатъ. Христосъ дойде и каза на върущите: Възлюб-
бете Господа" и тъ не го послушаха, не го възлюбиха и динаки тъ страдатъ.
На васъ се казва същия законъ, тръбва да се приложи. Ако бидаша култу-
ра не приложи този законъ, бидашето ще бъде още по-лошо, отколкото сега.
А пъкъ, ако виснете тукъ, че бидете посветени на Божественото.

Сега отъ васъ искамъ нѣколко души кандидати, не всичца ви,
понеже е законъ на свободата, не искамъ да нарупавамъ вашето щастие,
понеже сте щастливи. Тукъ при мене иде единъ господинъ да ми открие една
на тайна, той търси единъ човѣкъ, комуто да открие една тайна. Но, зада
открие тайната искамъ пари. Понеже възъ нѣмахъ толковъ пари, но и безъ да
му дамъ пари, възъ научаха тайната, азъ разгадаинъ и намѣрихъ тайната въ
тѣ. Тя казвамъ като пророка, който казва: УГосподи, излягалъ си ме, изль-
гахъ Тебе. Питамъ, Господъ лъже ли. Този човѣкъ идѣ при мене, че е намѣрилъ
единъ отъ великиятъ тайни, иска 1000 лева. Този господинъ се казваше Паско
ско героятъ, който намѣрилъ великата тайна, съ която може да справи свѣ-
та, а този Паско не може да намѣри 1000 лева да издаде единъ вѣстникъ
и търси пари, за да издаде единъ вѣстникъ. Ози, който знае тази тайна,
той ще биде единъ силанъ човѣкъ въ свѣта. Казвамъ, защо този Паско не
може да носи тази вѣна ами търси другъ човѣкъ, той е същиятъ другъ

-чевърка

човѣкъ. Защо Паско героятъ само не може да приложи тайната, която намѣрилъ. Азъ не нося такава тайна. А въ казвамъ най-първото нѣща, азъ отъ пари не се нуждая. Отидете въ свѣта съ пари. Всички пари сѫ тамъ. Съ пари то сѫ лѣжливи работи. Има тайни, не че нѣма.

Нѣколко души кандидати сега да кажатъ-ние сме готови. Вие сте готови за ядене, но не сте готови за работа. Азъ оцѣнявамъ хората по работата. Послѣ не искамъ да бѫдете готови да ме хлъщите, азъ не искамъ мѣриорици, искамъ хора на работа. -Учителъ, като тебе нѣма. Оставете това, то е другъ вѣпрост. Като трѣгненъ да не викаш задъ гърба ми: какво ли ме вика, какво ли има да ми каже, за какво съмъ трѣгналъ, азъ изгубихъ у условията, иладинитъ си, искамъ да живѣя. Онѣзи отъ васъ, които сѫ готови да дойдатъ, тѣ да на сѫ много илади, хито много стари, да не бѣгатъ отъ нещастietо на свѣта, нито да сѫ, които сѫ се влюбили въ свѣта. Онѣзи, които може да дойдатъ безъ да сѫ мѣриорици, безъ съмѣнѣе. Двама или трима души, иие ще откриемъ тайната на Паско героя. Този, които може да има тази тайна, той може да бѫде велики човѣкъ въ свѣта, безъ пари, безъ нищо. Онѣзи отъ васъ, които искате да стане щастливи, стойте въ свѣта. Който отива на небето, щастливъ не може да стане, тай както разбирате. Защото този, които отива въ небето, има една неизбѣжностъ, че, като съблича, като влѣзе въ духовния свѣтъ, той не е място на блаженство, но има една истиня, като събличаш дрехитъ се, понеже съ сраснали съ тѣлото, че има една болка, едно страдание. Безъ тази болка не може, макаръ да туряме малко течностъ. Ще кажете: не трѣбва да се събличатъ тия дрехи, щомъ кажете, че не трѣбва да се събличатъ тия друхи тайната на Паско героя ще се яви.

Вториятъ пътъ искамъ трима души кандидати, ако дойдатъ тримата души кандидати, ако не дойдатъ ще ги намѣря другадѣ. Ако между васъ не могатъ да се намѣрятъ, тогава ще ги търся отвѣнъ. Дѣто ги намѣря, трима души трѣбватъ. На Паско героятъ трѣбватъ, ако той намѣри единъ, азъ ще го взема. Сега, ако се наморятъ трима души герои, задача вече е свършена. Ако никой отъ васъ да не иска, Паско героятъ носи цѣлата земя на гърба си. Най-първо този герой, които търсимъ, ще туримъ цѣлата земя на гърба му, той да се непоколебае, да седи като герой а носи на гърба си. Герой търсимъ.. Разправяха за двама царе, които имали двама души приятели. Единиятъ казалъ: азъ имамъ единъ приятелъ, каквото поискамъ заради мене ще го направи. Другиятъ казалъ: И азъ имамъ единъ приятелъ. Направили

опитъ. Единият казва на приятеля си: **Хвърли се отгорь**. Онзи върви, мисли че се шегува, постоянно се обръща. Царът му казалъ: върни се. Казва си: да ми заповъдя тъй да се хварля, не струва. Другият отива при приятеля си и му казва: хвърли се отгорь. Онзи отива и сехвърля. Хващат го за крака. Ихтамъ: кой е онзи от приятелите, които изпълнилъ? **Вторият**. Той, като се хвърля, за краката го хващатъ. Той не мисли, дали ще умре, какви ще бъдатъ последствията, какъв ще бъде резултатътъ, той не мисли. Ако ние искаме да знаемъ задните цели на Божествения планъ въ свѣта, никога нѣма да знаемъ. Хората умиратъ, страдатъ, убиватъ се, войни правятъ, всички тълпи злини, прѣстъпления въ свѣта, философи съ пишали, пишали, но крайната целъ на тази драма, никой не знае. Единъ тълкува, другъ тълкува, никой не знае. Смыслътъ на живота седи въ туй да възлюбишъ господа, да станешъ и въ множеството единъ съ Него и въ единството едно съ Него. Ако това може да разбелешъ, тогава може да разберешъ донѣкъдъ и крайните цели, които съществуватъ въ битието. Казвамъ сега свободно, ако има трима души, по този начинъ безъ никаква програма. Този, който пита, азъ знаю, че не може да бѫде. Той се обръща, кога че се намъри въ трудно положение. То е една лотария, въ която само трима души печелятъ.

Божията Любовъ носи пълния животъ!